

Bez industrije nema države

Ciljevi Evropske unije su poljoprivreda, energetika, infrastruktura, zaštita životne sredine, ali za njih je potrebno 20-30 milijardi evra koje mi ne možemo investirati. Ta strategija mora biti dopunjena upravo novom industrijalizacijom, odnosno reindustrijalizacijom

Slobodan Raković

Valjevo

Neophodno je firme u restrukturiranju kvalitetno privatizovati, da njihovi kupci budu oni koji zaista žele da proizvode i da zapošljavaju ljudе. Ukoliko ne bude tako, samo u sektoru metalne, elektroindustrije, rudnika metala i metalurgije oko 25 hiljada radnika naći će se na ulici, a sredstva za socijalne programe koja oni dobiju neće otići u otvaranje novih firmi nego u potrošnju, o njoj se više razmišlja nego o proizvodnji.

Ove ocene i nevesele prognoze izneo je Ljubiša Obradović, sekretar Udruženja za metalnu industriju, elektroindustriju, rudnike metala i metalurgiju u Privrednoj komori Srbije. To udruženje obuhvata oko šest hiljada kompanija sa 130 hiljada radnika, čija proizvodnja pokriva 46,5 odsto srpskog izvoza, odnosno 42 odsto uvoza. Inače, sektor metalske i elektroindustrije ima najveće moguće probleme. Od 161 firme u restrukturiranju 48 iz tog sektora koji zapošljava polovicu od 54 hiljade radnika u firmama u restrukturiranju.

„Problemi su vrlo dobro poznati, neophodno je više govoriti o rešenjima. Ako se posmatra

FOTO: ARHIV

Sektor metalske i elektroindustrije ima najveće probleme

celina privrede, strategija ove države mora biti usmerena ka energetici, poljoprivredi, infrastruktuри i ekologiji. Tu su potrebne ogromne investicije, desetine milijardi evra da bi se stvorio poslovni ambijent o kojem vlada i ministri govore. Realno, to je nemoguće ostvariti porezima i doprinosima privrednika i građana. Potreban je neki drugi strateški model, kao što su koncesije ili javno-privatna partnerstva“, ocenio je Obradović, dodavši da su u tom sektoru od države kao strateški prioriteti podržani automobilска industrija i elektronika. Kada se govorи o našoj automobilskoj industriji, prvenstveno se misli na Fijat. Problem o kojem se, međutim, malо govori je to što Fijat ima izvoz iz Srbije vredan dve milijarde dolara, ali i uvoz koji dostiže 1,5 milijardi. Prema tome, neto izvoz je 500 miliona dolara. Jedna trećina Fijata u Srbiji je srpsko vlasništvo, dve trećine su italijanske. Nema, nažalost, domaćih proizvođača komponenti u celoj ovoj priči. Bilo bi dobro

kada bismo imali još jednog proizvođača automobila, da stvarno imamo automobilsku industriju, i kada bismo uključili i domaće komponente, jer njih je bilo stotinu kad je bila „Zastava“.

„Krajem osamdesetih godina prošlog veka imali smo 1,030 miliona industrijskih radnika, sada ih je 375 hiljada“, podsetio je on.

„Nama industrija nestaje i zato je neophodno potencirati odgovor na pitanje da li je državi ona potrebna. Sigurno da je potrebna, bez industrije država ne postoji. Ciljevi Evropske unije su poljoprivreda, energetika, infrastruktura, zaštita životne sredine, ali za njih je potrebno 20-30 milijardi evra koje mi ne možemo investirati. Ta strategija mora biti dopunjena upravo novom industrijalizacijom, odnosno reindustrijalizacijom. Ona je neophodna da bi privreda opstala, ali nije dovoljno da se to podrži samo na papiru“, ističe Ljubiša Obradović, iz Privredne komore Srbije.